

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۳۷۹/۲۱/۲۰۰۱ صبح ۱۴۰۵/۱۱/۲۸

تاریخ ثبت: ۱۴۰۵/۱۱/۲۸ عصر

اقدام کننده: ۱۴۰۵/۱۱/۲۸

شورای محترم نگهبان

عطف به نامه شماره ۱۳۷۹/۱۲/۱۷ مورخ ۷۹/۲۱/۲۰۰۱ و پیرو نامه شماره ۵۸۳-ق مورخ ۱۳۷۹/۱۲/۱۵، لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که براساس بند (۲) ماده (۲۰۶) آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی جهت هماهنگیهای لازم با طرف متعاهد به دولت ابلاغ و متن مورد توافق طرفین درخصوص بند (۲) ماده (۶) موافقتنامه، در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۲/۷/۱۳ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

مهری کربلی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

برچال

شماره ۴۹۰۶۵

تاریخ ۱۶/۷/۱۳۸۴

پیوست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۲/۱۱/۸۸۲۵ صبح

تاریخ ثبت: ۱۷/۷/۱۳۸۴

عصر

اقدام کننده: ۸۲/۷/۱۷

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

ماده واحده - موافقنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند، با علاوه‌مندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه معانی اصطلاحات به کاررفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی و به ویژه امانه منحصرأ

شماره ۱۶/۴۹۰۵۰
تاریخ ۱۶/۷/۲۰۲۳
پوست

مبحث‌الال

موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرف‌های متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر (که از این پس طرف متعاهد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود؛

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس، اجاره یا وثیقه.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری. طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علایم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه‌گذاری کنند؛

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هریک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاهد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هریک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاهد مذبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد.

-۴-

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران اصطلاح قلمرو به معنای مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می‌شود.

۱۷، ۴۹۵۴۰ شماره

۱۶/۷/۲۸۸ تاریخ

پوست

بیان

ب - در مورد جمهوری کره قلمرو به معنای قلمرو جمهوری کره و نیز مناطق دریایی آن شامل بستر و زیربستر دریایی مجاور محدوده خارجی دریای سرزمینی است که جمهوری کره بر طبق حقوق بین‌الملل بر آنها حکومت حاکمیت یا صلاحیت بهمنظور اکتشاف و بهره‌برداری از منابع طبیعی چنین مناطقی اعمال می‌کند.

۵ - «ارز قابل تبدیل به صورت آزاد» به معنای ارزی است که از آن در سطح وسیع برای پرداخت در معاملات بین‌المللی استفاده می‌شود و در سطح وسیع در بازارهای عمدۀ مبادله بین‌المللی مبادله می‌شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه‌گذاری:

- ۱ - هریک از طرفهای متعاهد اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲ - هریک از طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه‌گذاری:

- ۱ - هریک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲ - هریک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطای خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه‌گذاری:

- ۱ - سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هریک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

۱۴۰۵۰۵ شماره

تاریخ ۱۶/۷/۱۴۰۵

پوست

بیان

رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- هر طرف متعاهد در قلمرو خود با سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر درخصوص مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی و فروش سرمایه‌گذاری‌هایشان رفتار منصفانه و عادلانه‌ای خواهد نمود که از رفتار آن با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث (هر کدام که برای سرمایه‌گذاران مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

۳- چنانچه هریک از طرفهای متعاهد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطای کرده و یا در آینده اعطای کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مذبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر:

۱- قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هریک از طرفهای متعاهد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

۲- اگر قانون یکی از طرفهای متعاهد یا تعهدات موجود یا تعهداتی که از این پس به موجب حقوق بین‌الملل بین طرفهای متعاهد علاوه بر این موافقتنامه ایجاد شود حاوی مقرراتی اعم از عام یا خاص باشد که سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر را از رفتار مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی شده برخوردار نماید قانون مذکور تا حدی که مساعدتر باشد بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

۱۹۶۹۵۵ شماره

تاریخ
۱۶/۷/۱۴۸۲

پوست

بیعت‌الل

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت:

- ۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدبیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی، به روش غیر تبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، کافی و مؤثر غرامت انجام پذیرد.
- ۲- چنین خسارتی باید معادل ارزش عادلانه روز سرمایه‌گذاری مصادره شده، بلافاصله قبل از انجام مصادره یا قبل از آگاهی عمومی از مصادره قریب الوقوع باشد. چنین خسارتی باید شامل خسارت اضافی به نرخ رسمی تجاری در ازای مدت تأخیر پرداختها از تاریخ مصادره سرمایه‌گذاری تا تاریخ پرداخت باشد و بدون تأخیر غیرموجه پرداخت شود.

بند (۲) ماده (۶) موافقتنامه به شرح زیر اصلاح گردید:

- ۲- در صورت تأخیر در پرداخت خسارت، سرمایه‌گذار و دولت میزبان در مورد پرداخت خسارت مالی اضافی برای دوره تأخیر بین تاریخ استحقاق سرمایه‌گذار به دریافت خسارت و تاریخ پرداخت توافق خواهند کرد. خسارت، شامل خسارت مالی اضافی باید بدون تأخیر غیرموجه پرداخت شود.
-

ماده ۷ - زیانها:

- ۱- سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد که سرمایه‌گذاری‌های آنها در اثر جنگ یا دیگر مخاصمات مسلحانه، حالت اضطراری ملی، انقلاب، شورش، آشوب یا دیگر وضعیت‌های مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر متتحمل خسارتی شوند از نظر اعاده مال، پرداخت غرامت یا خسارت یا سایر شیوه‌های جبران خسارت از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاهد اخیرالذکر با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هرکشور ثالث نباشد برخوردار خواهند شد.

۱۹/۴۹۵۶۵ شماره

تاریخ ۱۶/۰۷/۱۳۸۷

پوست

مبحث‌الی

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده، سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد که در هر یک از موقعیت‌های ذکر شده در آن بند در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت ناشی از موارد زیر شوند:

- الف - مصادره اموال آنها توسط نیروها یا مقامهای آن، یا
- ب - تخریب اموال آنها توسط نیروها یا مقامهای آن که در جریان عمل جنگی صورت نگرفته یا ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.
- باید از اعاده مال یا جبران خسارت کافی برخوردار شوند.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه:

۱- هر طرف متعاهد تضمین خواهد نمود که همه پرداختهای مربوط به سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر در قلمرو آن، به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو آن انتقال داده شود. این انتقالات به ویژه امانه منحصرًا شامل موارد زیر خواهد بود:

- الف - عواید؛
- ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری؛
- پ - حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری؛
- ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه؛
- ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود؛

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد سرمایه‌پذیر را دارا باشند؛

ج - وجود پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری زمان انتقال انجام پذیرد.

۱۴۰۹۰۵۵ شاره

تاریخ

۱۴۰۹/۷/۱۶

پیوست

بخش‌ال

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاهد سرمایه پذیر می‌توانند درخصوص چگونگی بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگر توافق کنند.

ماده ۹ - جانشینی:

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف - جانشینی مجبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد؛

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است،
نخواهد بود؛

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات:

هریک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه:

۱- این موافقتنامه درمورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه‌پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران می‌باشد.

۲- این موافقتنامه همچنین در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی که قبل از لازم‌الاجراشدن این موافقتنامه برطبق مقررات این ماده انجام گرفته‌اند اعمال خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بررسی

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار / سرمایه‌گذاران

طرف متعاهد دیگر :

۱- هر اختلاف حقوقی بین سرمایه‌گذار یکی از طرفهای متعاهد و طرف متعاهد دیگر که مستقیماً از سرمایه‌گذاری ناشی شده باشد باید به صورت دوستانه بین دو طرف ذی‌ربط حل و فصل شود.

۲- اگر این اختلاف ظرف مدت (۶) ماه از تاریخی که به صورت کتبی توسط یک طرف به طرف دیگر اطلاع داده شده حل و فصل نشود باید بنابراین درخواست و اختیار سرمایه‌گذاران ارجاع شود به:

الف - دادگاه صالح طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در قلمرو او صورت گرفته است، یا

ب - یک دیوان داوری ویژه، یا

پ - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری که توسط کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتها دیگر (کنوانسیون ایکسید) تشکیل شده است، در صورتی که هر دو طرف متعاهد آن کنوانسیون را امضاء کرده باشند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است بدون توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که متنه‌ی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- دیوان داوری ویژه موردنظر در جزء (ب) بند (۲) این ماده به صورت زیر تشکیل خواهد شد:

الف - هر طرف اختلاف یک داور تعیین خواهد کرد و دو داوری که بدین نحوه انتخاب شده‌اند با توافق دو جانبی داور سومی انتخاب خواهند کرد که باید تبعه یک کشور ثالث باشد و توسط دو طرف به عنوان رئیس دیوان انتخاب شود. همه داورها باید ظرف

۱۴۰۵۰۵۵ شماره

تاریخ ۱۶/۷/۱۳۸۲

پوست

برگزاری

مدت دو ماه از تاریخ اطلاع دادن یک طرف به طرف دیگر در مورد قصد خود مبنی بر ارجاع اختلاف به داوری انتخاب شوند.

ب - هرگاه مدت‌های مذکور در جزء (الف) فوق الذکر رعایت نشده باشند، هر طرف، در صورت عدم وجود هر توافق دیگری، از دبیر کل دیوان دائمی داوری لاهه دعوت خواهد کرد که انتصابات لازم را به عمل آورد.

پ - دیوان با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. این تصمیمات برای طرفین قطعی و قانوناً لازم‌الاجرا خواهند بود و باید بر طبق قانون داخلی به اجرا درآیند. این تصمیمات باید بر طبق مقررات این موافقتنامه، قوانین طرف متعاهد درگیر در اختلاف و اصول حقوق بین‌الملل اتخاذ شوند.

ت - داوری بر طبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنستیتال) انجام خواهد شد.

۶- رأی صادره توسط دیوان برای طرفین اختلاف قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود. هر طرف متعاهد پذیرش و اجرای رأی بر طبق قوانین و مقررات مربوط خود را تضمین خواهد کرد.

۷- هر دو طرف متعاهد، با رعایت قوانین و مقررات خود، به ارجاع اختلاف به داوری بین‌المللی رضایت بی‌قید و شرط می‌دهند.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد:

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هریک از طرفهای متعاهد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک سردار ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هریک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای

بیان

۱۹/۴۹۰۴۵ شماره
تاریخ ۱۶/۷/۱۳۸۷ پوست

متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد.
چنانچه هریک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران
منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هریک از طرفهای
متعاهد می‌توانند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور ظرف
ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشور ثالثی را دارا باشد
که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود
چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای
متعاهد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از
انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد این انتصاب توسط عضو
ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاهد توافق نموده‌اند آین و
 محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاهد لازم‌الاتّباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه:

۱- طرفهای متعاهد الزامات مربوط قانون اساسی خود را برای لازم‌الجراشدن این
موافقتنامه انجام خواهند داد.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هریک از طرفهای
متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود
درباره لازم‌الجراشدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت بیست سال به موقع
اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر
آنکه یکی از طرفهای متعاهد (۶) ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود نسبت به
تمدید این موافقتنامه را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد

۱۴۴۹۰۵۰ شماره

۱۶ تاریخ ۱۳۸۲/۷/۱۶

پیوست

برچسب

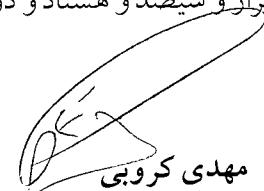
سرمایه‌گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.
 ۴- این موافقتنامه می‌تواند از طریق مذاکره بین طرفهای متعاهد اصلاح شود. طرفهای متعاهد الزامات مربوط قانون اساسی خود را برای لازم‌الاجراشدن چنین اصلاحاتی انجام خواهند داد. چنین اصلاحاتی با مبادله یادداشت بین آنها لازم‌الاجرا خواهند شد.
 برای گواهی مطالب فوق امضاء‌کنندگان ذیل با اختیار کامل از طرف دولتهای متبع خود این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران به تاریخ ۱۳۱ اکتبر ۱۹۹۸ میلادی مطابق با ۹ آبان ۱۳۷۷ هجری شمسی به زبانهای فارسی، کره‌ای و انگلیسی منعقد گردید و همه مตون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سیزدهم مهر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی